

Ve dnech 25. – 29. 7. 2010 jsem měla možnost účastnit se v Anaheimu u Los Angeles v Kalifornii výročního sjezdu americké asociace klinické chemie (AACC), který se konal v tamním kongresovém centru (Anaheim convention center).

Anaheim je příjemnou a čistou součástí méně příjemné a méně bezpečné i když mnohem větší aglomerace - Los Angeles.

Nejdříve se zmíním o přednáškách a sympóziích, které jsem vyslechla.

V současné době všech možných i nemožných finančních škrťů mne velmi zajímalo téma, jak snížit počet nadbytečných a neúčinných vyšetření. Spolehlivou cestou se jeví takové testy lékařům vůbec nenabízet. Mne při tom napadlo, že by nebylo od věci, aby takové testy nenabízeli trh. Další cestou je vytrvalá edukace, která ovšem předpokládá úzkou spolupráci personálu laboratoří a klinik, oddělení a ambulancí. V jedné z přednášek bylo uvedeno (prof. Lewandrovski), že zbytečných a neúčinných vyšetření může být 20 a někdy až 50 %. To by mohl být skutečně velký zdroj úspor bez zásahu shora. S tímto tématem velmi úzce souvisel pracovní blok pojednávající o interpretačních komentářích laboratorních výsledků poskytovaných klinickým lékařům. Z přednášek vyplývala jednoznačná potřeba takových interpretací ovšem kvalitně provedených. I zde je nutné si uvědomit, že praktická realizace je možná pouze za podmínek těsné spolupráce klinické a laboratorní složky, při čemž rozhodujícím motivačním faktorem je péče o pacientovo zdraví.

Další blok, který jsem se zájmem vyslechla, pojednával o problémech POCT. Zejména přednáška australských autorů (Bc. R. Tirimacco) byla velmi inspirující. POCT jsou nasazovány se strategickým ohledem na počty pacientů a na rozsah území. Celý přednáškový blok silně zdůrazňoval kvalitu výsledků v plném slova smyslu. Šlo o kvalitu nejen analytickou, ale také o pravidelnou fyzickou kontrolu stavu přístrojové techniky. Po ukončení bloku a při vzpomínce na situaci u nás jsem vstávala ze židle v přednáškovém sále s dost značnými problémy.

Posledním blokem, o kterém bych se chtěla zmínit poněkud obšírněji je i u nás hodně diskutovaná preanalytická fáze. Tentokrát bylo hlavní úsilí přednášejících zaměřeno na problém nejzákladnější, a to na problematiku bezchybné identifikace pacienta.

Mluvívalo se o detailních výzkumných programech tomuto problému věnovaných a o řadě praktických postupů, jak správnosti identifikace dosáhnout

a jak celý proces účinně kontrolovat. Mám někdy pocit, že u nás celý problém pro některé lidi končí získáním úředního dokumentu akreditačního nebo certifikačního procesu.

Ještě se stručně zmíním o několika dalších zajímavých tématech sjezdu, o kterých se v poslední době mluví i u nás. Všeobecně lze pozorovat, že se laboratorní medicína silně orientuje na péči o zdraví a bezpečnost pacientů. Doufejme že jde o víc, než o reklamní slogan. Nyní k těm vybraným tématům.

- Novinky ve stanovení vitamínu D včetně inovace programu kontroly kvality.
- Problémy při sledování pacientů v kritických stavech pomocí glukometrů (což zahrnuje i technické problémy).
- Glykovaný hemoglobin jako možný nástroj diagnózy diabetu.
- Blok o metabolomice.
- Pojednání o převratných novinkách v pojetí laboratorní medicíny (čipové technologie, nanotechnologie, počítačové kontakty lékařů a pacientů).
- P 4 medicína (predikce, personalizace, prevence, participace). Jde o vytvoření nového paradigmatu medicíny budoucnosti)

Protože nejsem na kongresu AACC poprvé, osobně se vždy těším na workshopy, které se věnují výcviku laboratorního personálu, prohlubování jejich profesionální úrovně, dovednostem vedoucích pracovníků při řízení, řešení generačních problémů na pracovišti a způsobům řešení konfliktů v mezilidských vztazích. Z těchto sekcí si odnáším často cenné poznatky pro svou praktickou činnost a jsem přesvědčena, že tyto problémy se u nás notoricky zanedbávají.

Neopominutelnou součástí kongresu byla výstava Clinical Lab Expo, svojí velikostí a obsahem ve světě ojedinělá. Zde bylo možno vidět nejen nejnovější laboratorní technologii, také spotřební materiál ale i kontrolní materiály vhodné pro zajišťování a kontrolu kvality práce v klinických laboratořích. Součástí kongresu byla samostatná sekce posterů, která probíhá po celou dobu jednání, posterů jsou tématicky uspořádány a jejich jednotlivá abstrakta jsou uvedena v přehledovém bulletinu, který je součástí kongresových materiálů. V této sekci byly prezentovány i práce z České republiky.

Účast na tomto kongresu byla pro mne velmi užitečná, domnívám se, že stejně, ne-li více užitečná by byla pro mladé pracovníky naší laboratorní medicíny. Nemohu se zbavit dojmu, že velmi často řešíme problémy, které jsou ve srovnání s výše uvedenými ne zcela aktuální. Často se vnucuje pocit, že řešíme již vyřešené nebo neřešíme, co by se řešit mělo.